

«Ἰδοὺ σκοτία καὶ πρωΐ». Ἦχος Βαρὺς Ψ Γα.

Ἰ δού σκο τι α και πρω ι δῖ και τι προς το μνη μει ει ω

Μα ρι ι α ε στη χας πο λυ υ σκο ο ο τος ε ε χου

σα ταις φρε σιν ἦ υφ' ου που τε θη ται ζη τεις ο Ι η σους αλλ'

ο ρα τους συν τρε χον τας μα θη τας δῖ πως τοις ο θο νι ι οις και

τω σου δα ρι ω δῖ την Α να στα σιν ε τε χμη ραν το και α νε

μνη σθη σαν της πε ρι του ου του Γρα φης ἦ μεθ' ω ων και δι' ων και η

μεις πι στευ σαν τες δῖ α νυ μνου με εν σε τον ζω ο δο ο την Χρι στο

ο ο ο ο ον ἦ